

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

DE L'ANOIA AL BAIX CINCA

2ª Etapa : MONTBUI - LA POBLA DE CLARAMUNT - COLL DEL BRUC

24 d'octubre 1993

HORARI PREVIST

Sortida de Vilanova i la Geltrú.	7 h
Santa Margarida de Montbui. Esmorzar.	8.15 h
Inici de l'etapa.	8.45 h
Ermita de Collbàs. Reagrupament.	9.15 h
	9.30 h
Barri dels Vivencs. Reagrupament.	11.10 h
	11.25 h
Can Jaume de Bruguers. Reagrupament.	12.40 h
	13 h
Coll del Bruc. Reagrupament i final de l'etapa.	13.55 h
Bar-restaurant Montserrat. Dinar	14.30 h
Sortida cap a Vilanova.	17 h
Vilanova i la Geltrú.	18.15 h

Notes.-

- ** Esmorzarem a l'Ateneu de Santa Margarida de Montbui.
- ** Trobarem fonts pel camí.
- ** Dinarem al bar-restaurant Montserrat, prop del Coll del Bruc.
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i vigileu que hi sigui tothom.

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

DE L'ANOIA AL BAIX CINCA

2ª Etapa : MONTBUI - LA POBLA DE CLARAMUNT - COLL DEL BRUC

24 d'octubre 1993

A l'etapa d'avui, segona de la travessada *De l'Anoia al Baix Cinca*, seguirem caminant per paratges que foren l'escenari d'alguna de les Marxes d'Orientació per Descripció organitzades per l'AE Talaia (*Algun dia s'haurà d'estudiar aquesta predilecció dels organitzadors per la comarca de l'Anoia*). Començarem al poblet de Santa Margarida de Montbui i, d'entrada, ens enfilarem per la serra de Collbàs, (*Marxa de l'any 1988*), fins arribar al santuari del mateix nom. Després de recuperar l'alè i de gaudir de la magnífica panoràmica que ofereix la vall de Carme, continuarem pel vessant de solana de la serra fins passar un collet per on entrarem al terme municipal de la Poble de Claramunt. A partir d'ací, baixarem per una àmplia vall que ens portarà al peu del castell de Claramunt i finalment a la Poble, a la riba de l'Anoia.

Després de creuar la carretera d'Igualada a Vilanova i la Geltrú i passar l'Anoia a gual, començarem a pujar per la llarga vall del torrent del Forn d'en Monner fins arribar a la seva capçalera on trobarem la gran masia de Can Jaume de Bruguers, a les envistes de les restes del castell de Castellolí. Tot seguit, anirem per la vora oriental de la Conca d'Òdena (*Marxes dels anys 1984 i 1992*), fins arribar al coll del Bruc on finalitzarem l'etapa.

SANTUARI DE COLLBÀS

El **santuari de Collbàs** es troba situat dalt de la serra del seu nom, a 470 m d'altitud, dins del terme municipal de Carme. L'església de *Santa Marie de Collebas* ja és documentada des del 1205; en un principi era d'estil romànic però durant els segles XVI i XVIII s'hi practicaren diverses transformacions: s'aixecà la nau i es bastí el campanar de cadireta. Com passa a la majoria dels santuaris marians, la imatge que s'hi venerava estava lligada a una llegenda que explicava com havia estat trobada per un pastor de la masia de Can Bas. Aquesta imatge, romànica, portava un fòssil, segurament un nummulit, a la mà dreta; malauradament desaparegué durant l'última guerra civil: els paleontòlegs perderen una possible patrona! Actualment hi ha una discutible reproducció que, a més a més, no porta el fòssil; al seu lloc s'hi ha posat un bolet!

El santuari gaudeix de gran devoció i popularitat a tota la comarca. Anualment, el dilluns de Pasqua Florida, s'hi celebra un concorregut aplec i s'hi dansa el **Ball dels Càntirs** per invocar la pluja. Si el dia és clar, l'indret és una excel·lent balconada per damunt de la vall de Carme; des d'ací es pot veure aquesta població, el castell i església d'Orpí, l'esbaldregat caseriu

de Feixes i una munió de masies escampades entre camps ben treballats; com a contrapunt, tenim la gran esberla de la pedrera d'Orpí.

LA POBLA DE CLARAMUNT

El terme municipal de la Poble de Claramunt, de 18.37 km² d'extensió, es troba situat uns 6 km al sud-est de la ciutat d'Igualada, a la vall de l'**Anoia**. Aquest riu talla les muntanyes que formen el límit sud-oriental de la **Conca d'Òdena** i travessa el terme en direcció NW-SE; dins de l'**estret de la Poble** rep per la dreta les aigües de la **riera de Carme**. El territori és accidentat per les **serres del Castell de Claramunt** (455 m), a la dreta de l'Anoia, i per les **serres dels Mollons** (550 m), de l'**Avellana** (707 m), del **Coll dels Bosc** (574 m) i de **Miramar**, a l'extrem de llevant. Hi són abundants els jaciments fòssilífers del terciari inferior.

Limita amb els municipis de Carme, Vilanova del Camí i Òdena (W), Castellolí (NE), Piera (E) i Vallbona d'Anoia, Capellades i la Torre de Claramunt (S). La carretera comarcal d'Igualada a Vilanova i la Geltrú, construïda el 1883, travessa el terme i des del 1893 també hi passa el ferrocarril de via estreta d'Igualada a Barcelona per Martorell, incorporat a la xarxa de la Generalitat des del 1979.

La coberta forestal ocupa les dues tercers parts del terme (1319 ha), entre pins pinyers i

blancs, alzines, roures i matollar. El conreu de secà es reparteix entre cereals (358 ha), vinya (60 ha) i ametllers i oliveres (75 ha); el regadiu es limita a 32 ha. El conreu del roldor (*Coriaria myrtifolia*) tenia 70 ha el 1878 i augmentà a unes 200 ha durant els anys 1900-20, quan ocupà el lloc de les vinyes mortes per la plaga de la fil·loxera. El contingut de taní de les fulles dessecades del roldor era utilitzat per les adoberies d'Igualada per assaonar les pells. A principis dels anys seixanta, amb la desaparició del mercat consumidor, es va abandonar aquest conreu.

Tot i que l'aprofitament industrial de les aigües anava lligat amb el regatge de les terres, des de la desena centúria, les aigües de l'Anoia i de la riera de Carme, derivades per sèquies, com el **rec de les Figueres** o el **rec de l'Estrassa**, feien anar els molins, primer fariners, després bataners i, darrerament, paperers, que assoliren la seva màxima esplendor als segles XVIII i XIX. Entre els molins més coneguts hi hagué els de les famílies papereres dels Coca, Font, Guarro, Romaní i Tort, que obtingueren privilegis i distincions reials per la seva bona producció de paper de tina a mà, que fins i tot era exportada als països de Sudamèrica. A la darrerria del segle passat foren instal·lades les primeres màquines semicontínues i després les contínues, i els molins es transformaren en modernes fàbriques, amb capacitat per enllestir més de cent tones diàries, enfront dels 70 kg que pesava una bala sortida d'una tina de paper manual. Avui en dia, amb més de 300 treballadors (1980), la fabricació de paper és l'activitat industrial capdavantera del municipi.

A mitjan segle, amb la creació dels obradors d'Ars Populi i del Celler d'Art de Cal Fuster, s'estrenà una nova activitat industrial dedicada a la construcció, decoració i restauració de mobles d'estil popular català. Aquesta nova activitat, amb pocs anys, ha assolit una guanyada fama internacional.

El creixement demogràfic de la població augmentà de forma constant al llarg dels segles XVIII i XIX; així, dels 495 h que hi havia l'any 1708 es passà a 987 h el 1787, arribant-se als 1365 h el 1877. A finals del segle passat, degut a la plaga de la fil·loxera, es va produir un lleuger descens: 1074 h el 1900. Durant els primers decennis d'aquest segle la població ha fluctuat al voltant dels 1100 h, però a partir dels anys cinquanta ha experimentat un notable increment: 1172 h el 1960, 1515 h el 1970 i 1683 h el 1981. Aquest creixement està lligat amb l'expansió de la indústria local i comarcal.

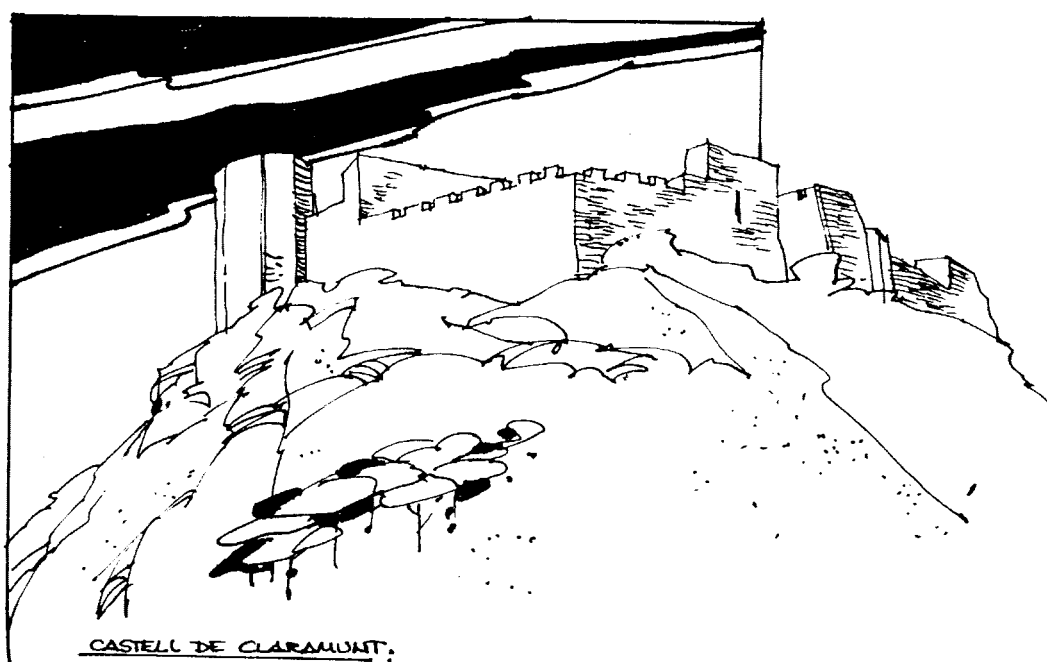
Aprofitant els avantatges de la pesca, el regadiu i la força hidràulica per als molins que oferia l'Anoia, vers el 1300 es formà el primitiu nucli de **la Poble Vella**, al peu del castell i prop de la confluència del riu amb la riera de Carme. L'any 1344, un fort aiguat destruï les cases d'aquest petit nucli i aquest fet motivà que el vescomte Hug (II) de Cardona (1320-1400), futur primer comte de Cardona, amb la seva mare Beatriu d'Anglesola, signessin una carta de repoblació. D'aquesta manera va néixer l'actual poble de **la Poble de Claramunt**, que està situat a 264 m d'altitud, a la dreta de l'Anoia, als vessants de la muntanya del Castell. El seu creixement urbà fou molt compassat però mica en mica s'escampà pels barris de **les Figueres**, de **la Rata** i de **Sant Procopi**, situats a la riba dreta de l'Anoia, i pels **dels Vivencs** i de **les Cases Noves**, a la riba esquerra; el barri de les Cases Noves es troba a l'antic emplaçament de la Poble Vella.

La primitiva parròquia fou l'església romànica del castell de Claramunt, dedicada a Santa Maria, propietat inicial del Monestir de Sant Cugat. Quan s'enderrocà el castell el 1463, les funcions parroquials es traslladaren a la petita església gòtica de **la Santíssima Trinitat**, a la nova població de la Poble. Aquesta església s'havia edificat l'any 1379, poc després de la fundació del poble. Actualment es conserven alguns elements d'aquesta construcció incorporats en

un comerç situat davant de l'església actual. La tercera i actual església parroquial de **Santa Maria**, es troba situada al centre de la població; fou beneïda el 1793 i és un característic exemplar barroc-neoclàssic. S'hi venera la imatge de la **Mare de Déu de la Llet**, romànica del segle XIII, patrona de la Poble des del 1925. Aquesta imatge i un Sant Crist, que també es conserva a la parròquia, procedeixen de l'antiga església del castell.

Moltes esglésies dels nuclis dels voltants foren sufragànies de la parròquia de Claramunt fins que amb el temps anaren assolint la independència: Capellades (1234), Santa Bàrbara de la Font de la Reina (1728), Carme, Collbàs i Vilanova del Camí (1779), la Torre de Claramunt i Vilanova d'Espoia (1868).

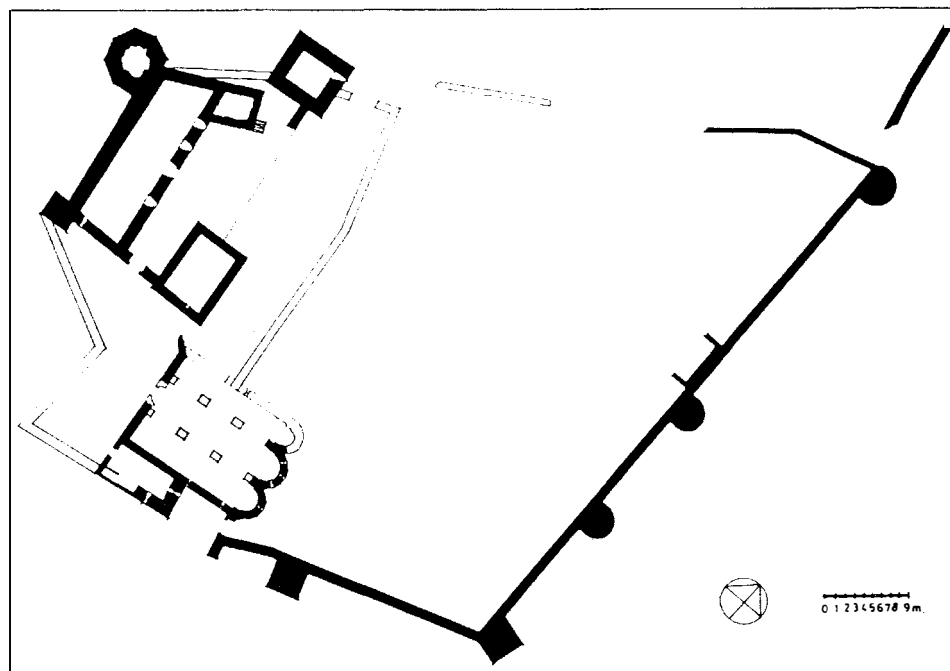
Prop del barri homònim, al peu de la carretera d'Igualada, s'aixeca la capella caminera dedicada a **Sant Procopi**, del segle XVIII. Malauradament, ha desaparegut l'antiga capella romànica de **Sant Andreu**, que es trobava prop de la Ninota.

El **castell de Claramunt** fou una important avançada del comtat de Barcelona en la colonització d'aquestes terres; ja es esmentat l'any 979, en una butlla de Benet VII en referir-se als límits dels castells de Tous i de Montbui. Es troba estratègicament situat a la cruïlla de dues vies molt importants des dels temps dels romans: la de Barcelona a Lleida que, en travessar la comarca d'Igualada, seguia el curs de l'Anoia, i la que, des de la Poble, sortia cap el Penedès. Actualment, malgrat el pas dels anys i l'acció dels homes, és encara un dels castells més bonics de Catalunya i conserva la seva fesomia de fortalesa i de sentinella inamovible de la Conca d'Òdena.

Tenia tres recintes de muralles, que encara es poden resseguir, esglaonats en el puig que domina la població i l'estret de l'Anoia. Al cim del turó, a l'angle nord-oest del recinte, s'enlaira la gran torre poligonal d'onze cares que probablement era la torre mestra als segles XII-XIV; és una construcció força ben conservada, a la qual es troben adossats grans panys de paret que feien costat a unes sales de volta gòtica molt senceres i amb torres quadrades als angles. En un altre extrem del perímetre d'aquest recinte es bastí la gran església romànica de **Santa Maria**,

del segle XI, de tres naus, de la qual es conserven l'imponent absis central i una de les absidioles; amb arcuacions llombardes i lesenes; fou la primitiva parròquia de la Pobla. Al seu costat, entre el mur meridional i la muralla, s'aixecà, el 1303, l'esglesiola de **Santa Margarida**, petit edicle rectangular amb portal adovellat; encara té culte i s'hi celebra el tradicional aplec de la Santa Creu per beneir el terme. El recinte més baix de la fortificació es trobava reforçat per massisses torres cilíndriques i quadrades i té al seu centre una antiga cisterna.

Els primers senyors del castell foren, al segle XI, els cavallers *Claramunt*; Bernat Amat, mort vers l'any 1090, fou senyor de Tamarit, vescomte de Tarragona i conseller influent del comte Ramon Berenguer I. El seu fill Deodat Bernat, mort vers l'any 1098, heretà títols i influència a la cort comtal de Barcelona i es casà amb Ermessenda de Cardona; llur fill Bernat Amat de Claramunt heretà l'important vescomtat de Cardona i canvià el seu cognom. Una branca dels Claramunt continuà dominant el castell fins que el 1306, Berenguer de Claramunt el transferí, juntament amb el seu terme, al vescomte Ramon Folc (VI) de Cardona (1276-1320), dit el Prohom Vinculador, una de les figures catalanes més destacades del seu temps.

La posició favorable dels comtes de Cardona a la causa de Joan II durant la guerra civil de la fi del segle XV féu que la Generalitat de Catalunya, a instàncies de la ciutat d'Igualada, que se sentia amenaçada pel castell de Claramunt, ordenés a les seves milícies l'enderrocament del castell l'estiu de l'any 1463. Pocs anys després, Joan Ramon Folc (III), quart comte de Cardona i també comte de Prades, un dels personatges més brillants de la seva dinastia, n'ordenà la reconstrucció, que fou enllestida vers 1484.

Al segle XVII, amb motiu del casament de Caterina, duquessa de Cardona i de Sogorb, amb Juan F. de la Cerda, duc de Medinaceli, la baronia de la Conca d'Òdena passà a la poderosa casa castellana. A partir d'aleshores, el castell de Claramunt fou el centre comarcal del domini senyorial dels ducs de Cardona i de Medinaceli damunt de les terres de la Pobla i de la Torre de Claramunt i els seus voltants. Sense fer cas de les lleis que a la fi de l'Antic Règim aboliren les senyories jurisdiccionals (1812, 1823, 1837), els amos continuaren cobrant els tributs fins el 1867; davant la negativa de la gent, Luis Tomás Fernández de Córdoba, duc de Medinaceli i de Cardona, inicià un plet que finalment guanyaren els antics súbdits al cap de 30 anys, el 1898.

El 1925, Alfons XIII atorgà el títol de **marqués de la Poble de Claramunt** a l'industrial paperer Antoni Miquel i Costas (1845-1927), nascut a la Torre de Claramunt, que havia adquirit la muntanya i el castell, i hi havia fet obres de restauració i una carretera d'accés. El 1953 es constituí un Patronat del Castell del Claramunt, entitat filial del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada.

CASTELLOLÍ

El terme municipal de Castellolí, de 25.25 km² d'extensió, es troba al sector de llevant de la **Conca d'Òdena**, en una vall excavada per una sèrie de torrents que davallen de les muntanyes del **coll del Bruc**, a l'est, i del **puig de l'Aguilera** (623 m), a l'oest, i que formen la **riera de Castellolí**, afluent de l'Anoia per l'esquerra, entre Igualada i la Poble de Claramunt. Comprèn el poble de Castellolí, cap del municipi, el veïnat de les Cases de l'Alzina i més d'una cinquantena de masies esparses.

Limita amb els municipis del Bruc (E), Piera (SE), la Poble de Claramunt (SW), Òdena (W) i Castellfollit del Boix de la comarca del Bages (N). El recorregut de la carretera de Madrid a França per la Jonquera, travessa el terme d'oest a est. Antigament s'havia de passar pel **coll del Bruc** (620 m), pujant pels **revolts de Can Llucià**, però des de l'any 1975 ja es pot transitar pel **túnel** del mateix nom, de 1200 m de longitud, que ha facilitat molt la travessia. Aquest túnel, de dret a llei, s'hauria d'anomenar de Castellolí perquè 1000 dels 1200 m de la seva longitud total pertanyen a aquest municipi.

La zona forestal, sobretot ocupada per boscs de pins, és molt extensa i el sector de conreus ocupa unes 800 ha, amb predomini de la vinya, hortalisses, cereals i ametllers. L'agricultura és la principal activitat, però hi ha també petites indústries de gèneres de punt i teixits. El cens es mantingué baix durant el segle XVIII, 156 h el 1719 i 223 h el 1787, però va créixer al segle passat, assolint un màxim de 780 habitants l'any 1857; des d'aleshores inicià un descens accentuat amb la crisi de la fil·loxera, 457 h el 1900, i compensat als anys cinquanta, 556 h el 1950. Actualment la tendència és a disminuir: 528 h el 1960, 439 h el 1970 i 452 h el 1981.

Els orígens de la població es troben a l'antic **castell de Castellolí**, les restes del qual són en un turó de 584 m d'altitud situat al sector meridional del terme. És esmentat per primera vegada el 959, com a part de la frontera del bisbat de Vic, amb les formes *castrum Audelino* o *Odolino*, del nom personal *Eulí* o *Odolí*. El 1003 sofrí una escomesa dels sarraïns en la qual, segons el cartulari de Sant Cugat, morí el noble Audesind. Posteriorment passà a formar part del patrimoni dels Cardona dins de la baronia de la Conca d'Òdena i dels del segle XII en foren castlans els membres d'una família que prengueren el nom de *Castellolí*.

Entre les ruïnes del castell hi ha restes de construccions posteriors a l'època medieval. També hi ha les restes de la primitiva església del castell i antiga parròquia del lloc, **Sant Vicenç de Castellolí**. Aquesta església era un edifici romànic, del segle XI, del qual es conserva l'absis amb arcuacions llombardes i lesenes; la nau, mig aterrada, fou ampliada amb capelles laterals. Una segona església parroquial fou bastida el 1705, a mig pendent entre el castell i l'emplaçament actual del poble. És d'una nau, amb creuer i tres capelles per banda i campanar de torre. Tenia retaules i pintures de l'època barroca fetes per un pintor francès que passà ocasionalment pel lloc. Quedà destruïda en part el 1936 i des d'aleshores fou abandonada.

El poble de **Castellolí** es troba a 416 m d'altitud, vora de l'antic camí ral, després convertit

en carretera. Ací es bastí, a partir del 1940, la tercera església parroquial de **Sant Vicenç de Castellolí**, de maons i neoromànica. Més a ponent del poble, entre la carretera i la riera de Castellolí, hi ha el veïnat de **les Cases de l'Alzina**, format per cases construïdes a partir del segle XVIII.

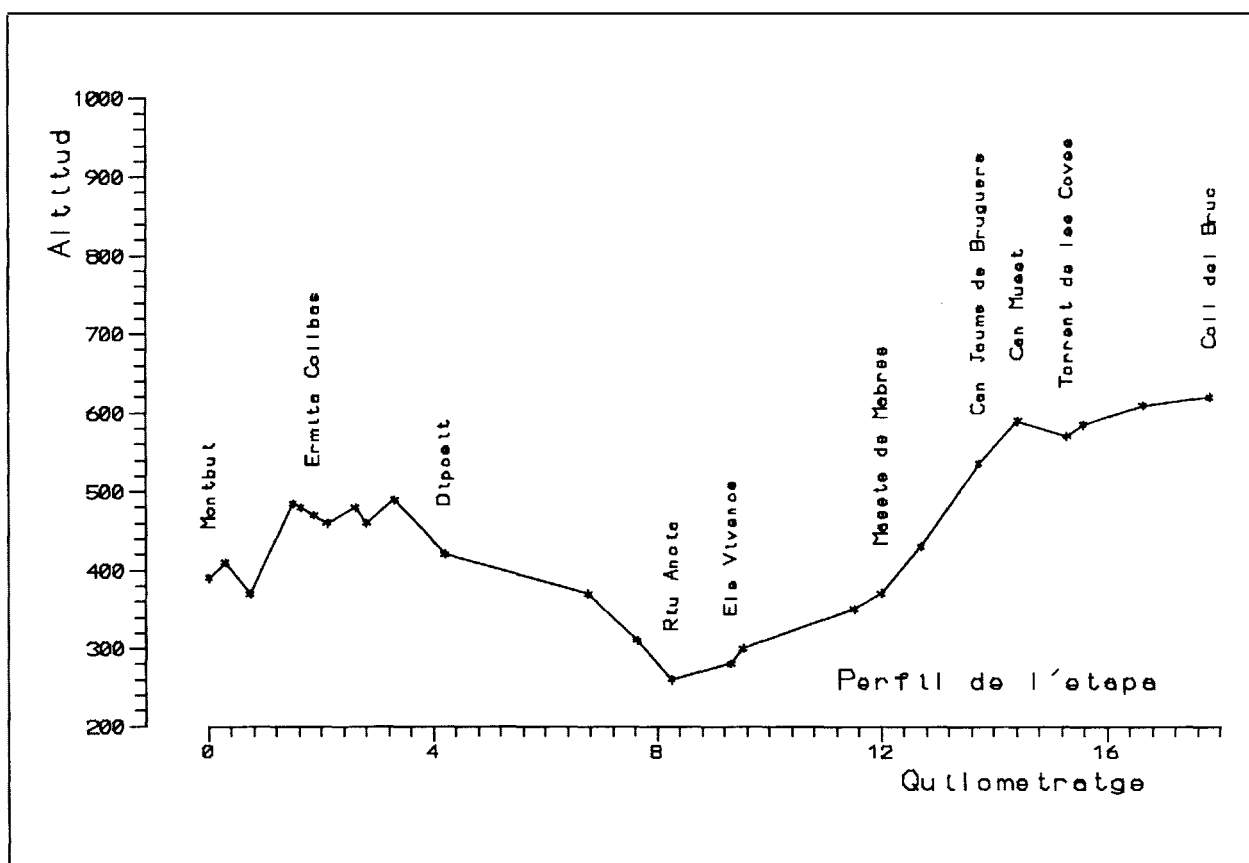

Al centre de la boscada **vall de Sant Feliu**, drenada per un torrent afluent de la riera de Castellolí, dit el **torrent de Can Jorba**, al sector septentrional del terme, hi ha l'antiga parròquia rural, sufragània de Sant Vicenç, de **Sant Feliu de la Vall**, enlairada en un serrat. És esmentada sovint, des de principis del segle XI, als cartularis de Sant Cugat, monestir del qual fou possessió; és un petit edifici romànic, d'una nau, amb l'absis decorat amb arcuacions llombardes i amb un cobert arrebossat de mitjan segle XIX. Li fa costat un cementiri que conté un gran mausoleu.

Al sector de llevant del terme, al nord de la carretera, hi ha el balneari de **la Puda de Francolí**, amb fonts d'aigües sulfuroses medicinals, dotat de modernes instal·lacions i molt concorregut a l'estiu. Al sud de la carretera, també al mateix sector, hi ha **la Font del Ferro**, prop de la qual es troben **les coves de Can Llucià o de la Font de Ferro**, laberíntiques gateres comunicades entre si i amb un avenc. Prop del coll de Bruc, damunt d'un turó (623 m) s'aixeca el caseriu de **Can Soteres** amb un santuari dedicat a la **Mare de Déu del Remei**; el lloc és un immillorable mirador sobre la Conca de l'Òdena i el massís de Montserrat.

BIBLIOGRAFIA

- ## Gran Geografia Comarcal de Catalunya.
Volum 5. El Penedès i l'Anoia.
Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. (1ª Edició, 1982).
- ## Gran Enciclopèdia Catalana.
Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. (1ª Edició, 1969).
- ## Això és Catalunya. Guia del Patrimoni Arquitectònic.
Departament de Cultura de la Generalitat.
Editorial Plaza i Janés. Barcelona. (1ª Edició, 1988).
- ## Castells Romànics Catalans.
Vicenç Buron.
Edicions Mancús. Barcelona. (1ª Edició 1989).
- ## Topoguaia del GR-7-2. Fascicle : Bellprat - Monestir de Montserrat.
Comitè Català de Senders de Gran Recorregut. (2ª Edició, 1984).
- ## XI Marxa d'Orientació per Descripció. *Piera, Castellolí i el Bruc* (1/4/1984).
Joan Virella. Antoni Sagarra.
Agrupació Excursionista Talaia.
- ## XV Marxa d'Orientació per Descripció. *Santa Margarida de Montbui* (20/3/1988).
Joan Virella. Antoni Sagarra.
Agrupació Excursionista Talaia.
- ## XIX Marxa d'Orientació per Descripció. *Castellolí* (22/3/1992).
Blanca Forgas. Antoni Sagarra.
Agrupació Excursionista Talaia.
- ## Dibuixos d'En Bernat Salvador.

DESCRIPCIÓ DEL RECORREGUT

	Horari	
Parcial	Total	Quilòmetres

0.00	0.00	0.000
------	------	-------

Comencem l'etapa d'avui a la plaça Major del poble de Santa Margarida de Montbui, encarant-nos al sud (390 m). A la dreta tenim la nova església de Santa Margarida i, a l'altra banda de la plaça, a l'esquerra, la Casa Gran dels comtes de Plasència, bastida a mitjan segle XVIII.

Hem de sortir de la plaça pel carrer de la Placeta que puja per anar a trobar el carrer de Sant Roc, el qual seguirem cap a la dreta. Passem per davant d'un plafó de rajoles amb la imatge del sant i seguim cap a l'esquerra per anar a passar pel peu d'un casalot que es veu abandonat.

Deixem el carrer de Núria a la dreta i poc després, el carrer que seguim es transforma en camí; sortim del poble.

0.03	0.03	0.200
------	------	-------

A l'esquerra queda la caseta d'un transformador i uns metres més endavant se'ns uneix un camí per la dreta; ací retrobem els senyals del GR que havíem perdut en entrar al poble. Hem de seguir endavant en la direcció que portàvem.

Creuem el coll de Farrell (410 m); a la dreta del camí queda una casa aïllada i a l'esquerra, enfront de la casa, deixem una pista que puja. Baixem pel vessant sud del coll cap al llit del barranc de la Vall.

0.03	0.06	0.400
------	------	-------

Troblem una bifurcació; hem de rebutjar la branca de la dreta i continuar baixant rectes.

0.01	0.07	0.480
------	------	-------

Deixem un trencall a l'esquerra; baixem amb fort pendent per un tram amb el sòl molt erosionat amb gran reguerots.

0.03	0.10	0.730
------	------	-------

Arribem al capdavall de la baixada (370 m); a l'esquerra queda la caseta d'una estació de bombeig d'aigua. Hem de travessar el llit del torrent i enfilar-nos pel vessant oposat per uns rocallissos amb fort pendent. En creuar el torrent hem sortit del terme municipal de Santa Margarida de Montbui i hem entrat en el de Vilanova del Camí per dins del qual només farem un curt recorregut. Passem per sota d'una línia d'alta tensió.

En arribar al capdamunt del primer tram de forta pujada hem de desviar-nos lleugerament cap a la dreta passant pel costat de l'escorrentiu d'aigües. Més endavant, el senderol passa pel llit de l'escorrentiu.

0.08 0.18 1.130

Després de planejar una mica travessem un reguerot transversal; deixem corriols que s'enfilen per l'esquerra i passem per sota d'una altra línia d'alta tensió. Seguim planejant pel vessant dret del petit torrent.

0.01 0.19 1.190

Per la dreta se'ns uneix un senderol que puja del tàlveg del torrent. Continuem la pujada pel vessant nord de la serra de Collbàs.

0.06 0.25 1.490

Arribem al capdamunt de la pujada (485 m). Des d'aquest punt tenim una magnífica panoràmica de la Conca d'Òdena, des de Montserrat fins a la Tossa de Montbui, amb la ciutat d'Igualada al seu bell mig. Hem de seguir en la direcció que portàvem, baixant per un petit grau de roca, vers el gran dipòsit que es veu davant. Per l'esquerra se'ns uneix un senderol.

Una mica més endavant desemboquem en un camí de carro; l'hem de seguir cap a la dreta pujant.

0.02 0.27 1.630

Passem pel costat del gran dipòsit esmentat anteriorment; el deixem a l'esquerra (480 m). És curiós d'observar com la grava amb què fabricaren el formigó del dipòsit està constituïda gairebé exclusivament per petits nummulites de la grandària d'una lletia.

Deixem un camí a l'esquerra i baixem cap el santuari de Collbàs que veiem a tocar; més enllà, a la vall, es veu el poble de Carme. Per ací hem abandonat el terme municipal de Vilanova del Camí per entrar en el de Carme.

0.03 0.30 1.860

Després de travessar una esplanada amb pins esparsos arribem al santuari (470 m). Des del mirador que hi ha al seu davant podrem gaudir d'una magnífica visió sobre la vall de Carme. Al costat de l'ermita hi ha un petit bar (tancat?), uns fogons i una curiosa font-premsa.

Abandonem el santuari en la direcció de llevant, baixant lleugerament per entremig dels pins. Creuem un camí procedent del gran dipòsit i continuem per un senderol que planeja per l'altra banda; **compte** perquè aquest tram està poc senyalitzat. A partir d'ara i durant una bona estona seguirem pel vessant meridional de la serra de Collbàs, pujant o baixant d'acord amb les ondulacions del terreny i mantenint-nos en la divisòria dels termes de Carme i Vilanova del

Camí.

Després de pujar per un tram de corriol que les pluges han transformat en un reguerot, sortim del bosquet. Passem pel costat d'un camp erm que ens queda a la dreta.

Més endavant, baixem una mica per tal de vorejar la capçalera d'un conreu; tornem a pujar.

0.08	0.38	2.400
------	------	-------

En arribar a l'extrem del conreu que hem vorejat, el camí puja per un altre tram amb el sòl fortament erosionat per les aigües. Contiuem per entremig del bosc planejant.

0.03	0.41	2.600
------	------	-------

Atenció: en passar per sota d'una línia d'alta tensió, hem d'abandonar la direcció que portàvem i anar cap a la dreta, per sota de la línia (480 m). Als pocs metres rebutgem un tren-call que baixa per la dreta i decanem cap a l'esquerra separant-nos de la direcció de la línia i deixant un senderol que segueix per sota d'ella. Baixem per dins d'un escorrentiu d'aigües.

El senderol es desvia lleugerament cap a la dreta, separant-se del llom del plegament per on circulava, i va a trobar un camí poc fressat que baixa en la mateixa direcció.

0.03	0.44	2.800
------	------	-------

Desemboquem en un camí més marcat; l'hem de seguir en la direcció que portàvem. Pugem lleugerament tot vorejant un camp erm de gran extensió.

0.06	0.50	3.150
------	------	-------

El camí se separa de l'extrem del camp i el *llaure* una mica. A l'esquerra, a la llinda amb el bosc, veiem una cabana de pedra.

0.03	0.53	3.330
------	------	-------

Arribem a l'extrem superior del camp; salvem un petit desnivell i travessem un collet. Per ací entrem al terme municipal de la Pobla de Claramunt (490 m). A l'altra banda del coll descobrim la llarga vall que s'estén entre les serres de la Guàrdia, al nord, i la de Sant Andreu, al sud. Al seu extrem, hi veiem el castell de Claramunt encimbellat dalt d'un turó, i més enllà, al fons, la característica silueta de Montserrat. En primer terme, hi tenim un ampli camp de conreu que ocupa el llit de la vall; a l'esquerra, destaca un gran dipòsit pel costat del qual anirem a passar.

Hem de vorejar la capçalera del camp per tal de situar-nos al costat de solana de la vall. Davallem en direcció a llevant.

0.08 1.01 3.960

A l'esquerra del camí, en un nivell superior, s'hi veuen les restes d'una cabana.

0.01 1.02 4.040

Trobem una bifurcació; hem de seguir per la branca de la dreta que baixa lleugerament.

0.02 1.04 4.200

Deixem un trencall a l'esquerra i continuem endavant per anar a passar a frec del gran dipòsit que queda a l'esquerra del camí (420 m). Aquest és un dels dipòsits que serveixen per a subministrar aigua a la ciutat d'Igualada.

0.09 1.13 4.920

El camí passa pel costat d'una figuera que ens queda a la dreta.

0.02 1.15 5.080

Deixem una cabana a l'esquerra del camí; continuem baixant.

Voregem una vinya amb una olivera; al seu extrem, a l'altra banda del camí, hi ha una cabana.

0.03 1.18 5.320

Passem pel costat d'un camp que té una cabana al seu bell mig.

0.01 1.19 5.400

Després de deixar un trencall poc marcat a l'esquerra, el camí gira cap a la dreta passant per entremig de camps; més enllà travessa per sota d'una línia elèctrica d'alta tensió i voreja un fondal aprofitat com abocador *il·legal* d'escombraries.

0.04 1.23 5.720

Deixem un senderol que baixa cap a la dreta i més enllà se'ns uneix un camí per l'esquerra. Uns metres més endavant deixem un camí que també baixa cap a la dreta. Continuem endavant, se'ns uneix un trencall procedent del camí que acabem de deixar.

Decanem lleugerament cap a l'esquerra i recorrem uns metres paral·lels a la línia d'alta tensió que abans hem travessat. Girem cap a la dreta i recuperem la direcció de llevant.

0.04 1.27 6.040

Travessem un fondalet on hi creix un canyissar.

0.04 1.31 6.360

Se'ns uneix un camí per la dreta; voregem una vinya que queda a l'esquerra del camí.

0.03 1.34 6.600

Deixem un trencall que se'ns separa perpendicularment per l'esquerra; continuem endavant baixant lleugerament. Enfront, hi veiem el castell de Claramunt.

0.02 1.36 6.760

Arribem en una cruïlla (370 m); hem de deixar la branca de l'esquerra que puja pel costat d'una tanca i anar per la de la dreta; el camí que hem rebutjat, de seguir-lo, ens menaria al castell.

Ens hem situat a la part obaga de la vall. Dalt del turó de la part de solana, s'aixeca el castell; des d'aquest punt podem admirar l'alterosa torre poligonal d'onze cares que defensava el seu extrem nord-occidental. Continuem baixant tot rebutjant alguns trencalls laterals.

0.07 1.43 7.320

Passem pel costat d'una petita colònia d'alzines.

0.02 1.45 7.480

A l'esquerra, veiem com el camp situat al llit de la riera queda tallat bruscament en enfonsar-se el tàlveg.

0.02 1.47 7.630

Per l'esquerra se'ns uneix un camí que baixa del castell (310 m); hem de continuar endavant, baixant per la riba del torrent.

Passem pel costat d'una nau agrícola; el camí la voreja i gira cap a l'esquerra per anar a passar a frec de la masia de Can Pujol, que queda un xic enlairada a la dreta. Baix, a la riba de l'Anoia, hi veiem la població de la Pobra de Claramunt. Ara, dalt del castell, són visibles l'imponent absis central i l'absidiola dreta, de l'església romànica de Santa Maria. Enfront, al fons de la vall de l'Anoia, hi veiem el singular tall dels Mollons.

El camí descriu un revolt cap a la dreta encabit entre dues parets naturals i voreja totalment la masia de Can Pujol. Baixem.

0.05 1.52 8.030

Després de girar cap a l'esquerra es passa pel costat d'una esplanada utilitzada com a magatzem de fusta. Una mica més endavant, el sòl del camí esdevé encimentat i passem per davant d'una filada de cases.

0.01 1.53 8.110

Desemboquem a la carretera d'Igualada a Vilanova i la Geltrú, C-244. La travessem i continuem pel carrer d'Àngel Guimerà, baixant. Hem entrat a la Pobla de Claramunt.

En arribar al final del carrer, hem de deixar el de les Parres a la dreta i continuar pel del Sol, que surt cap a l'esquerra.

0.02 1.55 8.260

Seguint el carrer del Sol arribem a la riba de l'Anoia (260 m); l'hem de creuar a gual i continuar pel carrer Soldevila. A l'esquerra queden les bodegues Roixela; pugem lleugerament.

0.05 2.00 8.640

En arribar al capdamunt del carrer s'ha de deixar l'accés al barri de la Rata a la dreta, rebutjar el camí que segueix recte, i continuar cap a l'esquerra per sota d'una filada de plàtans.

0.02 2.02 8.790

Sortim a la carretera dels Masets, en mig d'un revolt; l'hem de seguir cap a la dreta pujant. Poc després passem per davant de l'estació del ferrocarril d'Igualada a Barcelona. La carretera s'enfila lleugerament i gira cap a la dreta per anar a creuar la via del ferrocarril per un pont.

Continuem per la nova avinguda de Gumersind Bisbal, vorejada de xalets; deixem carrers laterals.

0.05 2.07 9.170

Passem a frec del Parc del Mil·lenari, a l'esquerra, inaugurat l'Onze de Setembre de 1989. Deixem un trencall a la dreta.

0.02 2.09 9.320

Després de passar per davant de l'entrada d'una gran finca, arribem a la placeta de Sant Josep del petit barri de Vivencs (280 m); hi ha una font.

Sortim per l'extrem de la plaça, pel carrer dels Masets que puja cap a l'esquerra. Una mica més enllà, el carrer fa un revolt cap a la dreta i ens mena davant d'una masia. A partir d'ací

hem de continuar pel camí que surt per l'esquerra, en direcció nord-est, pujant per la vall del torrent del Forn d'en Monner; anem pel costat d'un marge.

0.02 2.11 9.460

Passem per sota del viaducte de la nova carretera d'Igualada a Capellades. En aquest punt hi ha una bifurcació; hem de seguir per la branca de l'esquerra que puja.

0.01 2.12 9.530

Se'ns uneix un camí per l'esquerra; una mica més endavant passem pel costat del mas de Can Martorell, actualment deshabitat, que queda a la dreta del camí (300 m). Pugem.

0.05 2.17 9.840

El camí fa un revolt cap a la dreta i deixa un trencall mig amagat a l'esquerra; després de passar per entremig d'un canyissar, que marca el pas d'un escorrentiu d'aigües, girem cap a l'esquerra recuperant la direcció original.

0.06 2.23 10.200

Per l'esquerra se'ns uneix un camí que baixa i, al mateix punt, en deixem un que baixa cap a la dreta. Tot seguit fem un ampli revolt cap a la dreta vorejant un canyissar.

0.04 2.27 10.440

Novament se'ns uneix un camí que baixa per l'esquerra. Seguim pujant.

0.10 2.37 11.040

En un revolt ombrívol deixem un trencall a l'esquerra. Planegem.

0.04 2.41 11.280

Passem prop d'unes ruïnes; unes queden a l'esquerra del camí, a un nivell superior, i les altres, a la dreta, per sota del camí. Immediatament trobem una bifurcació; hem de rebutjar la branca de la dreta que baixa i seguir endavant, per la de l'esquerra, pujant.

0.04 2.45 11.520

Arribem en una cruïlla situada al peu d'un turonet on s'aixeca una torre d'una línia d'alta tensió; al seu bell mig hi ha una gran alzina amb un pedrís que convida a seure-hi (350 m). Rebutgem l'invitació i seguim en la direcció que portàvem, per la branca de la dreta; pocs

metres més enllà passem per sota de la línia.

Per ací sortim del terme municipal de la Pobla de Claramunt i entrem en el de Castellolí.

0.04 2.49 11.760

Passem per sota d'una nova línia de conducció elèctrica. Pugem.

0.02 2.51 11.880

Trobem una bifurcació; hem de deixar la branca de l'esquerra, que puja, i seguir per la de la dreta, baixant lleugerament i girant per anar a salvar una petita clotada.

0.02 2.53 12.000

En arribar al capdamunt d'un collet ens trobem amb una nova bifurcació (370 m). La branca de la dreta, que correspon al camí, baixa i al pocs metres torna a bifurcar. Nosaltres hem de continuar per la branca de l'esquerra, més estreta, que planeja.

El senderol que seguim va paral·lel al camí, a un nivell superior. Al costat del camí, hi veiem el grup de cases nomenat els Masets de Mabres.

0.04 2.57 12.240

Desemboquem al camí; hem de seguir-lo cap a l'esquerra pujant per un tram amb el sòl de rocalls. Més enllà, deixem un senderol que va a creuar el petit torrent que tenim a la dreta. Seguim pel costat del torrent; al seu llit de roca podem veure-hi tot un seguit de petits tolls. Passem per una zona ombrívola.

0.02 2.59 12.360

Arribem en una cruïlla; hem de continuar per la branca de l'esquerra abandonant la direcció del petit torrent que seguíem.

Hem de vorejar un toll que està al bell mig del camí; ho fem per la dreta. Pugem per un tram amb el sòl ple de pedres pel costat d'un torrentet.

0.03 3.02 12.540

Un nou toll ens barra el pas; aquesta vegada el salvarem per un corriol que passa per la seva esquerra.

Passem per sota d'una línia d'alta tensió.

0.03 3.05 12.720

Trobem una bifurcació; rebutgem la branca de l'esquerra que puja i continuem per la de la dreta planejant.

0.02 3.07 12.840

Se'ns uneix un camí per la dreta. Uns metres més endavant, el camí fa un revolt cap a l'esquerra tot pujant; al mig del revolt deixem un nou trencall a la dreta.

0.04 3.11 13.080

Atenció: Hem d'abandonar el camí i continuar per un senderol que puja per la dreta pel llit d'un reguerot amb fort pendent.

0.02 3.13 13.180

Retrobem el camí, al mig d'un retomb; l'hem de seguir cap a la dreta pujant. Davant, a la capçalera de la vall, hi veiem la masia de Can Jaume de Bruguers.

0.05 3.18 13.460

Al mig d'un revolt cap a la dreta veiem un camí que baixa lleugerament vers l'esquerra i al seu costat un senderol que puja; hem d'abandonar el camí i continuar pel senderol. Una mica més endavant retornem al camí, el seguim per l'esquerra, en direcció a Can Jaume de Bruguers.

Ens apropem a la masia; en el camp que hi ha al seu davant podem veure-hi un hivernacle i una gran bassa.

0.05 3.23 13.740

Just quan arribem enfront de la masia hem d'agafar un camí que puja per la dreta, pel costat del que seguíem (535 m). A l'esquerra veiem el turó on s'aixequen les restes del castell de Castellolí, amb la petita església de Sant Vicenç. Més endavant, se'ns uneix un camí per la dreta. Continuem pujant.

0.07 3.30 14.19

Arribem al capdamunt de la pujada; per la dreta se'ns uneix un camí i en deixem un de poc marcat que baixa per l'esquerra. Planegem pel costat d'un talús de terra.

0.03 3.33 14.440

Passem pel costat d'un PT i uns metres més enllà voregem la masia de Can Muset, passant

pel peu de la seva característica torre (590 m). A la dreta deixem una filada de xiprers.

Davant, tenim una gran panoràmica del massís de Montserrat; més a prop, veiem el caseriu de Can Soteres, dalt d'un turó.

0.04	3.37	14.730
------	------	--------

El camí passa per dins d'un túnel vegetal format per les branques dels arbres que el voregen.

0.01	3.38	14.800
------	------	--------

Deixem una petita edificació a l'esquerra del camí; planegem. Més endavant passem pel costat d'un camp amb arbres fruiters.

0.04	3.42	15.090
------	------	--------

Arribem en una bifurcació; hem de seguir per la branca de l'esquerra, més ample, que baixa. Immediatament deixem un trencall a l'esquerra.

0.03	3.45	15.310
------	------	--------

Després de passar pel costat d'un gran pedrot, el camí fa una revolt cap a l'esquerra per tal de passar a l'altre vessant del torrent de les Coves (570 m); a la dreta deixem un camí que s'enfila pel llit del torrent. Passem per una zona amb pins d'una alçada poc freqüent.

0.04	3.49	15.600
------	------	--------

A la dreta, deixem el camí que puja vers l'indret on es troba situada la Font de Ferro; el camí gira cap a l'esquerra i se situa a l'altre vessant del torrent de la Font de Ferro (585 m).

0.04	3.53	15.920
------	------	--------

Deixem un trencall a la dreta, planegem.

0.06	3.59	16.400
------	------	--------

Se'ns uneix un camí que puja, una mica embrossat, per l'esquerra.

0.03	4.02	16.640
------	------	--------

Se'ns ajunta un camí per la dreta i pocs metres més endavant arribem en una cruïlla (610 m); hem d'anar cap a la dreta. Dalt, a la dreta, hi veiem el caseriu de Can Soteres; ens hi apropem.

En arribar al peu del turó, el camí decanta cap a l'esquerra per tal de vorejar-lo; passem per un tram de rocallís.

0.05 4.07 17.040

Se'ns uneix un camí que puja per l'esquerra. A l'esquerra, a la vall, hi veiem el poble de Castellolí.

0.03 4.10 17.280

Creuem un camí transversal poc marcat; seguim endavant.

0.01 4.11 17.360

Desemboquem en un camí més marcat; és la pista d'accés a Can Soteres. A la dreta, una mica més enllà, hi veiem un porxo per a guardar palla. Nosaltres hem d'anar cap a l'esquerra; planegem.

0.01 4.12 17.440

Se'ns uneix un camí per l'esquerra i travessem una esplanada; a l'esquerra hi ha una bassa amb les parets de terra.

0.01 4.13 17.520

Travessem el senderol de servei d'una línia de conducció elèctrica. Cap a la dreta, en la direcció de la línia, s'hi veu l'Hotel del Bruc.

0.03 4.16 17.760

Passem la cadena d'entrada al camí de Can Soteres; a la dreta deixem un parell de tren-calls.

0.01 4.17 17.840

Arribem a l'antiga carretera de Lleida a Barcelona, al punt nomenat el coll del Bruc (620 m); davant, enlairada, hi ha la caseta de Cal Soteres. En aquest punt finalitzem l'etapa d'avui.

Agustí Poch
Octubre 1993

